

ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ

Βελαντίν
Ηπειρωτικών Μελετών
Παρασκευοπούλου 4
ΙΜΑΝΤΙΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Βελαντίνου 4. Τηλ. 3639.095—3629.769 ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΓΩΝΟΣ ΑΘΗΝΑΙ, ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1980
ΕΤΟΣ Η'. ΠΕΡ. Β'. ΑΡ. ΦΥΛ. 51 (87). ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 10 ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ Διευθυντής Συντάξεως ΣΠΥΡ. ΔΑΠΕΡΓΟΛΑΣ

ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΕΠΑΚΟΛΟΥΘΑ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

ΕΠΙ ΤΑΙΣ ΕΟΡΤΑΙΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Αι εορταί των Αγίων Παθών, πρό των οποίων στέκεται εύλαβική ή Χριστιανοσύνη, εύρισκουν και έφέτος την Βόρειον Ήπειρον πορευομένη τον φρικτόν Γολγοθάν.

Συνεχίζει όμως ν' αντιμετώπιζή τούτον με χαλύβδινη υπομονή και θάρρος έντεινουσα την αντίστασί της κατά του αίμοσταγούς δυνάστου με την ακράδαντον πεποίθησιν ότι, τον τραγικόν Γολγοθάν τάχιστα θα διαδεχθή ή Ανάστασις.

Με την πεποίθησιν αυτήν ή Κεντρική Έπιτροπή Βορειοηπειρωτικού Αγώνος άπευθύνει επί ταίς εορταίς του Πάσχα χαιρετιστήριον μήνυμα προς τους έν Βορείω Ήπειρω άδελφούς και τους άπανταχού Βορειοηπειρώτας, αναμένουσα την άνατολήν της ήμέρας της έλευθερίας, καθ' ήν εις όλόκληρον την Βόρειον Ήπειρον θα άκούσθι στενωρεία ή θρησκευτική προσφώνησις: «ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ».

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

Απ' τό 1971 ως τώρα τόσον οι έλεύθεροι όσον κι οι υπόδουλοι Βορειοηπειρώτες, είναι μάρτυρες και παθόντες της πύδ άπαράδεκτης συμπαίγνιας που έγινε ποτέ — μεταπολεμικά — σέ βάρος τους. Καί, δυστυχώς, άναμένεται νά έχει και συνέχεια, μέ άπρόδλεπτες μάλιστα επιπτώσεις, άν, από έλληνικής πλευράς, δέ ληφθούν τά άπαραίτητα εκείνα μέτρα που άπαιτούν οι περιστάσεις κι άν δέν άναθεωρηθεί — έξ ύπαρχής — ή χαραχθείσα διπλωματική πολιτική πάνω στό έλο θέμα.

Πρόκειται γιά τήν άπρόσμενη άποκατάσταση των έλληνοαλβανικών διπλωματικών σχέσεων, πού, ένώ μόνο κακά έπισώρευσαν στό δύστυχο βορειοηπειρωτικό έλληνισμό, στους Άλβανούς έχάρισαν έπιτυχίες και νίκες πολλές.

Και πρέπει νά δημολογήσουμε ειλικρινά και μέ παρρησία ότι αισθανόμαστε άφάνταστα μειωμένοι όταν βλέπουμε ότι στή δεκαετία που πέρασε ήρθαμε δεύτεροι και καθ' ύδρωμένοι και δίγγραμε — τελικά — έξαιρετικά ζημωμένοι έναντι των ώφελωθέντων Άλβανών. Σ' έπέρρωσε δέ αυτών είμαστε υποχρεωμένοι νά παραθέσουμε όρισμένες άδιόφευστες αλήθειες, που κανείς καλόπιστος δέν μπορεί ν' άμφισβητήσει. "Ητοι:

1) "Όταν συνάπτεται μία συμφωνία μεταξύ δύο χωρών, τά κέρδη πρέπει νά είναι άμοιροδορή κι άμοιβαία. Διαφορετικά ή συμφωνία ή πρέπει νά καταργηθεί ή πρέπει ν' άναθεωρηθεί όλοσχερώς. Αυτό άλλωστε άπαιτεί και ή δεοντολογία περί καλής γει-

τονίας και ειλικρινούς φιλάς των δύο λαών. Άλλά στήν περίπτωση των έλληνοαλβανικών σχέσεων δέ συνέβη κάτι τέτοιο. Καί ήταν έπόμενο, άφού ή κακοπιστία και ή καχυποψία των Άλβανών άπέναντι στήν Ελλάδα ήταν στοιχεία εκ προοιμίου δεδομένα.

2) Υποθέτουμε ότι ή άποκατάσταση των σχέσεων άποσκοπούσε μέν, σέ πρώτη φάση, στήν άνταλλαγή όρισμέ-

4) Έξ άλλου είναι άπόλυτα έξακριβωμένα και πασίγνωστα και τά εξής:

α) Τά άνθελληνικά μέτρα των Άλβανών σέ βάρος των Βορειοηπειρωτών έντάθηκαν μετά τήν άποκατάσταση των διπλωματικών σχέσεων ή, άν δέν έντάθηκαν, όπωσδήποτε δέ βελτιώθηκαν.

Γιατί όταν ή γλώσσα, ή θρησκεία και τά φρονήματα διώκονται, όταν οι άνθρωποι και τά τοπία μετονομάζονται,

βορειοηπειρωτικά σωματεία της χώρας μας, που θέλουν — πάση θυσία — νά διαδρώσουν σέ βάθος, έλπίζοντας ότι πετυχαίνοντας κάτι τέτοιο, καταπνίγουν κι έξουδετερώνουν κάθε αντίδραση στά άφελληκτικά τους σχέδια προερχόμενα άπ' τό έξωτερικό. Καί δυστυχώς δέν είναι λίγα τά περιστατικά συμπατριωτών που άπειλήθηκαν ότι, άν δέ διαγραφούν άπ' τους συλλόγους ή άν δέν παύσουν νά τους ενισχύουν ήθικά και υλικά, οι συγγενείς τους στή Β. Ήπειρο θα έχουν νά υποστούν άκόμα μεγαλύτερα και περισσότερα δεινά. Κι όλα αυτά γίνονται κάτω άπ' τή μύτη μας, έντελώς έλεύθερα, και φυσικά έν όνόματι της ταλαίπωρης έλληνικής δημοκρατίας. Καί ερωτάται: Τά γνωρίζουν αυτά οι άρμόδιοι ή όχι; Κι άν τά γνωρίζουν, ως τότε θα τ' άνέχονται; Άν πάλι δέν τά γνωρίζουν, τί κάνουν; Κοιμούνται;

γ) Άπ' τό άλλο μέρος ή έλληνική πρεσβεία στά Τίρανα, μέ τόν άστυνομικό κλοιό που της έκαναν, μετετράπη θέλοντας και μή σέ φυλακή διπλωματική ή ύπαλλήλων, που δέν τολμούν όχι άπλώς νά κινηθούν έλεύθερα — κάτι τέτοιο θα ήταν ύψηλή πολυτέλεια — άλλ' ούτε άνάσα νά πάρουν.

Άλλ' έν τούτη περίπτωση, ποιά σκοπιμότητα μπορεί νά έξυπηρετεί ή εκεί περαιτέρω παρουσία της, όταν τοίς πάσι είναι γνωστό, ότι ούτε αυτή έχει τή δυνατότητα της επικοινωνίας μέ τό εκεί έλληνικό στοιχείο, άλλ' ούτε και οι Έλληνες μαζί της. Έπιτέλους, τί άπ' όλα έχουμε κάνει σά χώρα; Έ-

Τού κ. Γιώργου Δ. Δημογιάννη

των προϊόντων, απέδλεπε όμως, σέ δεύτερη φάση, στό διακανονισμό των εκάτερωθεν τεραστίων διαφορών που χωρίζαν ως τό 1971 και σήμερα τίς δύο χώρες, μέ πρώτη τό έθνικό βορειοηπειρωτικό θέμα και δεύτερη τήν άξιοπρεπή κι άνθρώπινη διαβίωση του έλληνικού στοιχείου της Β. Ήπειρου. Κατά θέματα τά όποια δέν τολμάμε νά διαανοήσουμε ότι δέν έθιγχαν κατά τήν άρχική προσέγγιση των διπλωματικών εκπροσώπων των δύο χωρών.

3) Ή έπακολούθησα όμως τήν άποκατάσταση των σχέσεων άλβανική τακτική, θα πρέπει νά έπεισε άπόλυτα τους έλληνικούς παράγοντες ότι ήταν άκρως άρνητική ή ότι — ύστερα άπ' αυτό — οι έλληνικές προσδοκίες κι έλπιδες γιά μία συνεννόηση σέ βάθος απέθρησαν, τελικά, όχι μονάχα άκαρπες αλλά και έθνικά έπιζήμιες. Τόσο μάλλον όσο τά κέρδη άπ' τίς εμπορικές συναλλαγές ήταν περιχρόματα κι άσήμαντα γιά τή χώρα μας.

δ) Όταν ή έλληνική πλειοψηφία των νοτίων περιοχών υποχρεώνεται νά μετακινείται προς τά βόρεια της Άλβανίας, όταν δέν επιτρέπεται στους εκεί Βορειοηπειρώτες νά λάβουν γράμματα, τηλεφωνήματα, δέματα, χρήματα κλπ. κι όταν τά σύνορα έξοκολούθουν νά είναι τείχη άδιάπεραστα σ' όλους όσους ζούν μόνιμα στό έξωτερικό, τί μαρτυρούν όλα αυτά παρά ότι ή έλληνική μειονότητα κακοποιείται κατά τρόπο βάρβαρο και βάνουσο;

β) Ή προπαγανδιστική δραστηριότητα της άλβανικής πρεσβείας στήν Αθήνα σέ βάρος του έλληνικού στοιχείου της Β. Ήπειρου διαρκώς άπλώνεται στόν έλληνικό χώρο και δέν είναι λίγα τά κρούσματα συμπατριωτών που δέχτηκαν — και δέχονται — άφόρητη κι έκφοβιστική τήν πειση των Άλβανών γιά νά ένδύσουν στό ύπουλο σχέδιό τους. Σάν κύριο στόχο, έναντίον του όποιου συνεχώς κι άπροκάλυπτα βάλλουν, έχουν τά νομίμως λειτουργούντα

Χρονιάρα μέρα σήμερα. Μαζεύτηκαν στό χοροστάσι πικραμένοι οι σκλάβοι. Άπό συνήθεια μαζεύτηκαν. Τά πόδια τόν έξέχασαν τόν ρυθμό του χορού. Ή τσίτσα πάει άπό χέρι σέ χέρι και πίνουνε τό εύλογημένο ρακί, γιά νά πάνε κάτω οι καύμοι. Ένας, άναψε άπό τό πιστό, έξέχασε γιά μία στιγμή πού θρίσκονταν και φωνάζει ένθουσιασμένος: — Ζήτω ή Ελλάδα μας! — Τί κάνεις; του λέει ένας άλλος. Μας έκαψες.

Οι γυναίκες κάθονται σέ μιάν άκρη. Μαζεύτηκαν κι αυτές άπό συνήθεια. Κι άντίς γιά χορό, όπως θα ταίριαζε σέ μία τέτοια χρονιάρα μέρα, έγνοιες θάρρες τίς πετροβολούν και τους κόβουν τήν άνάσα. Σφίγγονται ή μία κοντά στήν άλλη και μιλούνε ψιθυριστά κι όλο κοιτάζουν γύρω τους: — "Ωχ, ή μαύρη, τό παιδάκι μου δέ θα μάθει τή γλώσσα μας!

— "Ωχ, ή έρμη, άπό τήν όμορφη ιστορία μας δέ θα μάθει τίποτε τό παιδί μου!

— "Ωχ, τό παιδί μου θα ριζώσει έδω σαν τό δέντρο. Δέ θα μπορέσει νά πάει παραέξω, νά γνωρίσει τόν κόσμο!

— "Ωχ, ώχ, ή τρισκότεινη και ή άραχλη. ό Γιώργος μου θα χάσει τ' όνομά του. Δέ θα λέγεται πιά Γιώργος. Ούτε ό Σταύρος ό δικός σου θα λέγεται Σταύρος, ούτε ό Σωκράτης ό δικός σου θα λέγεται Σωκράτης, ούτε ό Σοφοκλής σου θα λέγεται Σοφοκλής,

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ Στό χοροστάσι

ούτε ή Χαρίκλεια σου Χαρίκλεια, ούτε ή Άγλαΐα σου Άγλαΐα, ούτε ή Αθηνά σου Αθηνά... Δέν θέλουν τίποτε πού νά θυμίζει Ελλάδα και έλληνικό πολιτισμό. Βγήκε φημίανι. τ' άκούσατε;

— Τ' άκούσαμε, τ' άκούσαμε οι έρμες...

— "Ωχ, ώχ, ώχ, μαθαίνουν τά παιδιά μας νά λένε ότι δέν ύπάρχει Θεός. Πού νά τους κάψει ή άστραπή. Αυτοί δέν μπορούν νά ίδούν πέρα άπό τή μύτη τους κι έχουν μούτρα νά μιλήσουν γιά τό Θεό; Ποιοί είναι αυτοί; Θέλουν νά πουνε ότι ξεπέρασαν τους πύδ μεγάλους σοφούς του κόσμου; Καί λένε μέ άπόλυτη δεσποτικότητα: Δέν ύπάρχει Θεός. Σά δέ ντρέπονται.

Δέν τά βλέπει ή Εύρώπη αυτά τά μασκαράλίκια; Ή κάνει πώς δέν τά βλέπει, γιατί δέν τους δίνει σημασία; Στραβώθηκαν φαίνεται οι Εύρωπαίοι, άφού τους άφίνουν αδιάφορους οι θάρβαρες πράξεις των σταυρωτών μας. Τούτοι οι άγράμματοι και άξεστοι, λένε πώς τά ξέρουν όλα και σταυρώνουν τόν κόσμο μέ τήν άγραμματοσύνη του.

"Άκουσε νά ιδείς και ν' άπορείς: Τέντωσαν, τέντωσαν, λέει, τό κεφάλι τους και μόρεσαν νά ίδούν τό

θρόνο του Θεού. Κοίταξαν άπ' έδω, κοίταξαν άπ' εκεί και είδαν, λέει, πώς ήταν άδειος ό θρόνος.

Και στή θέση του Θεού, πού δέν τόν είδαν, οι κοντόφθαλμοι, τί έβλεπαν, θαρρείς; Νά γελάς άπ' τό κακό σου κι άπό τή σκασιλα. Έβλεπαν τόν δικό τους Θεό. Νά μη βασκαθούμε μέ τό νεκρό Θεό που πιστεύουμε!

— "Ωχ, ώχ, οι συφοριασμένες!

— "Ωχ, ώχ, ώχ, πού μας έξέχασαν όλοι!

Από τά άχ τά πολλά έγινε μία καταχνιά κι όλο πληθαίνει. Έκρυψε τόν πράσινο κάμπο, έκρυψε τά όμορφα βουνά, έκρυψε τόν ήλιο.

Ένας γραϊκύλος, πού βρέθηκε εκεί στό χοροστάσι, έπηρεασμένος όχι άπ' αυτά που βλέπει, αλλά άπ' αυτά που φαντάζεται πώς βλέπει, είπε μέ έμβρόθια: — Τούτοι έδω είναι έκατό σκαλιάρια πύδ πάγω!

Όσοι έπισκέπτονται εκείνα τά μέρη, λένε ότι ό Δρίνος κουβαλάει νερά. Παιγνιδιάρικα νερά, πού, όπως πάνε προς τή θάλασσα, τραγουδάνε χαρούμενα.

Και κανένας δέ σκέφτεται ότι δέν είναι νερά. Κανένας δέν σκέφτεται ότι είναι τ' άφθονα δάκρυα των σκλάβων. Τών έρμων σκλάβων, πού τους πήραν τή λευτεριά και τους άφησαν τά δάκρυα.

Άπρίλης 1980 ΑΛΚΗΣ ΚΑΣΤΡΙΤΗΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

Δελτίον Τύπου

ΕΓΓΡΑΦΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ
ΚΑΙ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Η Κεντρική Επιτροπή Βορειοηπειρωτικού Αγώνος εξ' αφορμής δημοσιευμάτων στον καθημερινό Τύπο, που περιείχαν την απάντηση που έδωσε ο Υφυπουργός Εξωτερικών κ. Ζαίμης σε ερώτηση βουλευτών της Ε.Δ.Η.Κ. και με την οποία ισχυρίζεται ότι θα προστατευθούν οι εν Ελλάδι περιουσίες των Βορειοηπειρωτών που διαβιούν στην Βόρειο Ήπειρο, επιθυμεί να ενημερώσει διά του Τύπου τον Ελληνικό Λαό για τα όσα συμβαίνουν σε βάρος του εθνικού τούτου θέματος από κυβερνητικής πλευράς.

Πρό δεκαετίας άρχισαν Ντὲ Φάκτο φιλικές σχέσεις μετά της Ἀλβανίας και ανταλλαγή πρέσβων μεταξύ των δύο χωρών. Η Κεντρική Επιτροπή Βορειοηπειρωτικού Αγώνος και όλος ο Βορειοηπειρωτικός Κόσμος είχε αντιταχθεί για την αποκατάσταση αυτών των λεγομένων «φιλικών σχέσεων». Διότι υποπτεύονταν τα μελλοντικά σχέδια των Ἀλβανών.

Υστερα από 10 χρόνια «φιλικών σχέσεων» με την Ἀλβανία καμμία αλλαγή δεν ἐπῆλθε στις συνθήκες διαβιώσεως του Βορειοηπειρωτικού στοιχείου στην Ἀλβανία. Ἐπικοινωνία πάσης φύσεως μεταξύ των ὁμογυνών δεν ὑφίσταται στην διάρκεια των 10 αυτών ἐτών. Λιγότερα από 200 άτομα μετέβησαν στην Ἀλβανία για επίσκεψη συγγενών ἐνῶ ἐκκρεμοὺν χιλιάδες σχετικὸν αἰτήσεων. Τὸ ἀεροπλάνο της «Ὀλυμπιακής» μεταβαίνει ἄδειο στὰ Τίρανα, παρακάμπτον τον ἐναέριο χώρο ὑπεράνω της Βορείου Ἠπείρου, ἀλλὰ προσεγγίζει τὰ Τίρανα ἀπὸ θαλάσσης, γιὰ νὰ μὴ τὸ βλέπουν οἱ ἐκεῖ Βορειοηπειρώτες.

Οἱ λεγόμενες ἐμπορικὲς ἀνταλλαγές ὠφελοῦν κατὰ κύριο λόγο τοὺς Ἀλβανούς. Τὰ ἑλληνικά φολκλорικά συγκροτήματα δίνουν παραστάσεις σὲ ἐπιλεγμένο κοινὸ καὶ πόλεις στὸν Ἀλβανικὸν χώρο, ἐνῶ τὰ Ἀλβανικά ὅπου-δήποτε ἐπιθυμοῦν στην Ἑλλάδα.

Ὁ Ἕλλην πρέσβυς κινεῖται ἐντὸς προδιαγεγραμμένων τοπικῶν ὁρίων ποὺ τοῦ θέτει ἡ Ἀλβανικὴ Κυβέρνηση, ἐνῶ ὁ ἐδῶ Ἀλβανὸς πρέσβυς «ἀλωνίζει» τὴν Ἑλλάδα, ἀναπτύσσων προπαγάνδα τῶν ἰδεῶν ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐμφορεῖται.

Θρησκεία δὲν ὑπάρχει παντελῶς, διότι «δὴ-

θεν» δὲν τὸ ἐπιτρέπει τὸ Ἀλβανικὸ Σύνταγμα κατὰ παράβαση τῶν διεθνῶν ἀρχῶν «περὶ ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων», τὰ ὁποία ἔχει καταργήσει παντελῶς τὸ ὁλοκληρωτικὸ καθεστὼς της Ἀλβανίας.

Ἡ ἑλληνικὴ Παιδεία καὶ κουλτούρα δὲν ὑφίσταται παρὰ μόνο σὲ ἐλάχιστες τάξεις τοῦ Δημοτικοῦ, σὲ πολὺ μικρὸ ἀριθμὸ Σχολείων καὶ σὲ πολὺ μικρὸν χωρὸ τῆς Βορείου Ἠπείρου, ἐναντι τοῦ ὑπάρχοντος πληθυσμοῦ τῶν 300.000 καὶ πλέον Βορειοηπειρωτῶν.

Ἐκτοπίσεις, φυλακίσεις, ἐξαναγκαστικὲς ἐπιμιξίες, καταδίκες σὲ καταναγκαστικὰ ἔργα, ἀλλαγὴ τοπωνυμιῶν, μεταφορὰ ἑλληνικῶν πληθυσμῶν εἰς τὰ θόρεια τῆς Ἀλβανίας καὶ ἄλλα δεινὰ μᾶς καταγγέλλονται.

Ἐὰν ὅλα αὐτὰ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση καὶ ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς τὰ θεωροῦν ὅτι ἀποτελοῦν «φιλικὲς σχέσεις», μὲ τίς ὁποῖες δὲ περιωθεῖ τὸ κομμάτι αὐτὸ τοῦ ἑλληνισμοῦ στὴ Βόρειο Ἠπειρο, τότε ὕστερα ἀπὸ 10 χρόνια ἀπὸ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν λεγομένων «φιλικῶν σχέσεων», ἐμεῖς οἱ ἐν Ἑλλάδι Βορειοηπειρώτες ἐρισκόμαστε σὲ πλάνη.

Ἡ προώθηση τοῦ Νομοσχεδίου ἀπὸ ἑλληνικῆς πλευρᾶς, διὰ τὴν ἄρση τοῦ ἐμπολέμου μεταξύ τῶν δύο κρατῶν, ἀποδεικνύει τὴν ὀρθότητα τῆς τότε ἀντιδράσεώς μας γι' αὐτές. Διότι οἱ Ἀλβανοὶ σήμερα ζητοῦν τὴν ἄρση τοῦ ἐμπολέμου, χωρὶς καμμία ἐκ μέρους τους παραχώρηση πρὸς τὸ Βορειοηπειρωτικὸν στοιχείο τῆς Ἀλβανίας, γιὰτὶ κανεὶς νουνεχὴς καὶ ἐθνικὰ σκεπτόμενος Ἕλλην μπορεῖ νὰ παραδεχθεῖ ὅτι αὐτὲς οἱ σχέσεις ποὺ μέχρι τώρα ἀναπτύχθηκαν εἶναι «φιλικές».

Ἡ δὲ Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση παραχωρεῖ καὶ τὸ τελευταῖο ἀμυντικὸ νομικὸ ὄχυρό της πρὸς τοὺς Ἀλβανούς, διατυμπανίζουσα τὴν «δὴ-θεν» προστασία τῶν βορειοηπειρωτικῶν περιουσιῶν στην Ἑλλάδα.

Παρ' ὅλον ὅτι ἡ Κεντρικὴ Επιτροπὴ Βορειοηπειρωτικοῦ Αγώνος οὐδέποτε ἔθεσε σὰν πρῶτο τὸν κίνδυνον διὰ τὴν τύχη τῶν περιουσιῶν αὐτῶν, γιὰτὶ πιστεῦει ὅτι ἡ Ἑλλάς θὰ περιφρουρήσῃ «τοῦλάχιστον» τὰ οἰκονομικά της συμφέροντα, ἐπαναλαμβάνει καὶ δημόσια ὅτι, ἀντιτίθεται στὴν προώθηση καὶ ἐπιψήφισή

τοῦ Νομοσχεδίου αὐτοῦ, διότι :

Α) Ἡ Ἑλλάς παραιτεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς νὰ προσέλθει κάποτε στὸ Συμβούλιον τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν ποὺ διέκοψε τὴν συζήτηση ἐπὶ τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ Ζητήματος τὸ 1946.

Β) Αὐτομάτως παραιτεῖται τῶν διεκδικησέων τῆς ἐπὶ τῆς Βορείου Ἠπείρου, καὶ

Γ) Προέρχεται στὴν ἱκανοποίηση τοῦ ἐμμέσως ὑποβληθέντος παρὰ τῆς Ἀλβανικῆς Κυβερνήσεως αἰτήματος περὶ ἄρσεως τοῦ ἐμπολέμου, χωρὶς κανένα οὐσιαστικὸ ἀντάλλαγμα ὑπὲρ τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ στοιχείου στὴν Ἀλβανία.

Ἡ Κεντρικὴ Επιτροπὴ Βορειοηπειρωτικοῦ Αγώνος καταγγέλλει ἐπίσης στὸν Ἑλληνικὸ Λαό, ὅτι καίτοι ἔλαβε ρητὲς διαβεβαιώσεις, τόσο ἀπὸ τὸν κ. Ἀβέρωφ, Ὑπουργὸ Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ὅσο καὶ ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸ Ἐξωτερικῶν κ. Ράλλη, ὅτι τὸ Νομοσχέδιο δὲν θὰ προωθηθεῖ, ἐν τούτοις ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση δι' ἄλλου ἀντιπροσώπου τῆς, τοὺς διαφεύδει καὶ ἐμφανίζεται ἀνακόλουθη ἀπέναντί μας.

Ἡ ἐνορχηστρωμένη διὰ τοῦ Τύπου ἐνημέρωση, γιὰ προστασία «δὴθεν» τῶν περιουσιῶν τῶν Βορειοηπειρωτῶν, ἀποτελεῖ προσπάθεια ἀποπροσανατολισμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ δικαιολογία τῶν Ὑπουργῶν ἐναντι ἡμῶν.

Ἡ Κεντρικὴ Επιτροπὴ Βορειοηπειρωτικοῦ Αγώνος διαχωρίζει τίς εὐθύνες τῆς πρὸς πᾶσα ἐνέργεια προωθήσεως τοῦ Νομοσχεδίου καὶ θὰ καταγγεῖλει στοὺς Διεθνεῖς Ὀργανισμοὺς καὶ τίς ξένες κυβερνήσεις τὰ ὅσα σὲ βάρος τοῦ βορειοηπειρωτικοῦ στοιχείου καὶ ζητήματος διαδραματίζονται. Τὴν εὐθύνην φέρει ἁκεραία ἡ Κυβέρνηση.

Ζητοῦμε τὴν συμπαράστασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ τοῦ Πολιτικοῦ Κόσμου, γιὰ νὰ ἀποφευχθεῖ ἡ διαγραφή τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ Ζητήματος.

Συνεπείς πρὸς τίς συνειδήσεις μας, σὰν ἄμεσα ἐνδιαφερόμενοι, θὰ συνεχίσουμε τὸν ἀγῶνα μέχρι τὴν δικαίωσή του.

ΕΚ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 7

εἶδση, ποὺ δημοσιεύτηκε στὲς ἐφημερίδες, εἶναι ἀρκετὰ δηλωτικὴ τῆς ἀναπτυσσόμενης δραστηριότητος ἀπὸ τὴν Ἀλβανικὴν πρεσβείαν Ἀθηνῶν μέσα στην ἑλληνικὴν ἐπιχώρα. Ἀφορὰ τὴν ἔδραση Ἀλβανικῆς πνευματικῆς ἐστίας (Ἀθήνα), ἑλληνοαλβανικοῦ συνδέσμου φιλίας (Ἀθήνα - Θεσσαλονίκη - Πάτρα - Γιάννινα - Λάρισα) καὶ κέντρων ἐρευνῶν Ἀλβανικῶν ὑποθέσεων (Ἀθήνα - Θεσσαλονίκη - Λάρισα - Γιάννινα), τὰ ὁποῖα θὰ ἔχουν σὰν κύριο σκοπὸ φαινομενικὰ μὲν τὴν προώθησιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν ἑλληνοαλβανικῶν σχέσεων, κατὰ βάθος ὅμως τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν πάσης μορφῆς Ἀλβανικῶν συμφερόντων σὲ βάρος πάντοτε τοῦ βορειοηπειρωτικοῦ ἑλληνισμοῦ. Καί, φυσικὰ, γιὰ νὰ πετύχουν ὅλα αὐτὰ, θὰ διαθέσουν τεράστια χρηματικὰ ποσὰ καὶ θὰ χρησιμοποιοῦν διάφορα προπαγανδιστικὰ ἐντυπα (ἐφημερίδες, περιοδικὰ, βιβλία), βιογραφικὰ καὶ καλλιτεχνικά.

Ἡ ἐκδηλώσεις καὶ ἀνθρώπους ποὺ ἔχουν ταχθεῖ ἀπὸ κάλυπτα ὑπὲρ τῆς Ἀλβανίας, ὅπως φοιτητὲς, πανεπιστημιακοὺς δασκάλους, πολιτικὰ πρόσωπα — ἀριστερῆς κυρίως ἀπόκλισης, ἑλληνικὲς ἐφημερίδες — καὶ ἴσως μερικὸς λιπόψυχος Βορειοηπειρωτῆς.

Ἀλλὰ πῶς θὰ ἐπιτραποῦν ὅλα αὐτὰ ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν, ἐὰν σ' ἐμᾶς δὲν ἐπιτρέπεται: νὰ πράξουμε κατὰ ἀνάλογον στὴν Ἀλβανικὴν χώρα; Ἡ κατὰ τέτοιον τὸ προβλέπει ἡ συμφωνία;

Ἐπομένως, ἐὰν πᾶς εἶναι δεδομένη ὅτι ἡ Ἀλβανία πέτυχε:

1) Νὰ ὠφεληθεῖ κυρίως αὐτὴ ἀπὸ τῆς ἐμπορικῆς σχέσεως.

2) Νὰ διαλέγει τὰ καλλι-

τεχνικά συγκροτήματα ποὺ θὰ τὴν ἐπισκεφθοῦν καὶ νὰ λογοκρίνει τὸ καλλιτεχνικὸ πρόγραμμά.

3) Νὰ δρᾷ ἀνεξόχλητα μετὰ τὴν πρεσβείαν τῆς στὴν Ἀθήνα.

4) Νὰ πείσει τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν, ὥστε νὰ ἀρεῖ τὸ ἐμπόλεμον τῶν δύο χωρῶν καὶ μάλιστα μετὰ νομοσχέδιο.

5) Νὰ φτιάξει πληθώρα Ἀλβανικῶν συμπετοῦν καὶ ἱδρυμάτων.

6) Νὰ ἐξασφαλίσει — χωρὶς καμμία θυσία — τὴν σιγογούριά της ἀπὸ τὰ ἑλληνικὰ σύνορα καί.

7) Νὰ σκληρύνει τὴν θέσιν της ἀπέναντι τῶν Ἑλλήνων τῆς Β. Ἠπείρου, χωρὶς νὰ τῆς γίνεταί καὶ νὰ ὑπολογίζετ καμμία ἐξωθεν παρατήρησιν.

Ἐρωτᾶται: Τί τέλος πάντων πετύχαμε ἐμεῖς ὡς τῶ-

ρα; Καὶ γιὰ πόσο ἀκόμα θὰ τοὺς παίζουμε φλογέρα; Δὲν καταλάβαμε ὅτι, ὅσο ὁ καιρὸς περνᾷ, πέφτουμε ἀπὸ παγίδα σὲ παγίδα καὶ ἀπὸ γκάφα σὲ γκάφα, νομιμοποιώντας καὶ ἐδραϊνώνοντας ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου τῆς Β. Ἠπείρου καὶ κατὰστασιν ποὺ καθεὶς ἑλὼ παρὰ παρὸν ἔχει; Καὶ πῶς ὅλα αὐτὰ τελώνται: ἐπὶ τῶν πλητταμένων ἑλευθέρων καὶ ὑποδούλων Βορειοηπειρωτῶν; Μήπως ἐκείνων οἱ ἀσπίδες, λῶτες ἐκτίμησιν τῆς βορειοηπειρωτικῆς δύναμης καὶ ἀντοχής; Ἄν συμβαίνει αὐτὸ, ὅς ἔχουν ὑπὸ τὴν νῆπιάν ἡμεῖς νὰ ἐξασπεί θύελλα. Ἄν ἐξασπεί, θὰ εἶναι ἀνυπολόγιστα παρωτική. Καὶ κατὰ τὴν τοῦ συμπατριώτη: «Ὅταν ὁ λύκος ὑπῆλθε στὸ σπίτι σας, μὴ φάγετε τὴν ὄρετὴ τῆς φλογέρας γιὰ νὰ τοῦ τραγουδήσετε. Ἀλλὰ νὰ ἔχετε τὴν σφεντόνα τεντωμένη καὶ ἐτοιμὴ γιὰ νὰ

τὸν ἀντιμετωπίσετε νικηφόρα. Ἀφήστε τὰ τυχόν προσωπικά σας καὶ πάρτε θέση τίμα καὶ ἀντοχία. Γιατὶ ὁ τό-

πος μας σείεται καὶ καταποντίζεται: καὶ δὲν ὑπάρχει ἐλπίδα γ' ἀνασάνης. Οὐτὲ ἀπ' τοὺς Ἕλληνας ἐπίσημους οὐτὲ ἀπ' τοὺς Ἀλβανούς τυράννους.

Γ.Δ. ΔΗΜΟΓΙΑΝΝΗΣ
(Χειραγρότης)

ΠΥΡΣΟΣ
ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ
ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

Γραφετὰ: ΒΕΡΑΝΤΕΡΟΥ 4-ΑΘΗΝΑΙ, Τηλ. 639.095
Ταχυδρομικὴ Θύρὴ 667.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: Ἐτήσιον Δραχμ. 200
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: Ἐξαμηνίον » 120
Τροπέων, Ἱδρυμάτων » 800
Δημῶν καὶ Κοινοτήτων » 400

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: Γενικὸς δι' ὅλες τὰς

χώρας (ἀεροπορικῶς) δολ. 20

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ: Ἐκαστον ἐκατοστὸν στήλης δρχ. 100

ὑπεύθυνος ἐκδόσεως: ΗΛΙΑΣ ΚΩΝΣΤΑΣ, Βεραντέ-
ρου 4.

ὑπεύθυνος τυπογραφείου: Γ. Παπαγεωργίου.